

וְלִתֵּת לְאִישׁ כְּדָרְכּוֹ כְּפָרִי מִעֲלֵלָיו : י כָּרָא דָגֵר וְלֹא יִלְד עֲשֶׂה עֲשֶׂה
וְלֹא בְּמִשְׁפָּט בְּחֻצֵי יָמֹ יַעֲזֹבֵנוּ וּבְאַחֲרֵיתוֹ יִהְיֶה נֶבֶד : י כִּסָּא
כְּבוֹד מְרוֹם מִרְאשֹׁן מְקוֹם מִקְדָּשָׁנוּ : י מְקוֹה יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה כָּל־
עֲזָבָה יִבְשׁוּ יִסּוּרֵי בְּאֶרֶץ יִכְתְּבוּ כִּי עֲזָבוּ מְקוֹר מַיִם־חַיִּים אֶת־
יִהְיֶה : י רָפְאֵנִי יִהְיֶה וְאַרְפָּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאַוִּישָׁעָה כִּי תִהְלֹתִי אֹתָהּ :
י הִנֵּה־הֵמָּה אֹמְרִים אֵלַי אֵיךְ דִּבֶּר־יִהְיֶה יָבוֹא נָא : י וְאֲנִי לֹא־
אֶצְטִי | מִרְעָה אֲתִירֶךְ וַיּוֹם אָנוּשׁ לֹא הִתְאַוִּיתִי אֹתָהּ יִדְעָה מוֹצֵא

כדרכו קרי ימיו ק' וסורי קרי תרגום

כוליתא ולמתן לאנש כאורחתיה כפירי עובדותי: יא הא כקורא דמכנש בעין דלא דיליה ומשחין
אפרוחין דבתרוהי לא יהכון כן כל גבר רשיע דקני נכסין דלא בדינא בפלגות יומוהי שביק
להון ובסופיה מתקרי רשיעא: יב פורענותא תתעביד מניה מן קדם דשכנתיה על כורסי יקרא בשמי
מרומא עיל מן אולא מקביל אתר בית מקדשא: יג סבור ישראל יי כל דשבקו פולחנה יבהתון
ורשיעא דעברו על מימרה בגיהנם אינון עתידין למפל ארי שבקו פולחנה יי דבדיליה את מייתי
עליהון יקרא כמבוע דמיין דלא פסקין מוהי: יד אסיגי יי ואתסי פרוקני ואתפרק ארי תושבתי את: טו
הא אינון אמרין לי אן דאתנביתא בשמא דיי יתקים בעין: טז ואנא לא עכבית על מימרה מלאתנבאה

יין הטוב

מכל וחזק הוא מי ידעהו. י. א. נ. י. ה' חוקר לב ובוחן כליות, ולתת לאיש כדרכו כפרי מעשיו. יא. ה. נ.
כקורא המקבץ ביצים שאינם שלו ומחמם אפרוחים אשר אחרייו לא ילכו, כן כל איש רשע הקונה נכסים
ולא במשפט בחצי ימיו עוזב אותם, ובסופו נקרא רשע. יב. נ. ק. מ. ה. תיעשה ממנו מלפני אשר
שכינתו על כסא הכבוד בשמי מרום למעלה מן הראשית, מנגד מקום בית מקדשנו. יג. ת. ק. ו. ת.
ישראל ה', כל אשר עזבו עבודתך – יבושו, והרשעים אשר עברו על דברך בגיהנום הם עתידים ליפול,
כי עזבו עבודתך, ה', אשר בעבורה אתה מביא עליהם כבוד כמעין מים אשר לא פוסקים מימיו. יד.
ר. פ. א. נ. י. ה' וארפא הושיעני ואיוושע, כי תהילתי אתה. טו. ה. נ. ה. הם אומרים לי, "איה אשר התנבאת
בשם ה' יבוא נאו". טז. ו. א. נ. י. לא עיכבתי על דברך מלהתנבא עליהם להשיבם ליראתך, וליום רע

רש"י

אני ה' חוקרו; (יא) קרא דגר. קק"ז גלגל"ס בלעז: ולא ילד. הקורא הזה מוסך לחריו אפרוחים
שלא ילד. דגר הוא נסנוף שמנפף העוף בקולו למשך אפרוחין לחריו, ואלו שהקורא דגר לא ילכו לחריו
משגללו שאינם מינו כד עשה עושר ולא במשפט: יהיה נכל. מסקרי רשיעא: (יב) כסא כבוד וכו'.
שכא למר כל עוזבך יבושו מחיל. בקילטו של מקום ומדבר לסיו אתה שכסא כבוד ופרום תראשית
גריאת עולם ומכוון כבוד מקדשנו: (יג) מקוה ישראל ה'. יושב עליו לסיך כל עוזבך יבושו: וסורי בלחץ
יכתבו. אחס שסרים מדברי שאינם שומעים שליחותי בקצרות תחזיון ארץ יכתבו: (יד) כי מלתי אספה,
זך אני מחלל ומחפאר למר שאתה מושיע. מהלתי. וונסנל"א בלעז: (טו) איה דכר ה'. הסורפטם שאתה
מתנבא: (טז) ואני לא אצחי. לא מהרתי לזרץ להביאם מהיומי רועה טוב מחזר אחרין לנבא עליהם רחמים:
יום חנוש. חולי של פורענותם לא החלויסי, ויהי ואנא לא עכבית על מימך מלהתנבא עליהם לאחזותם